

საქართველოს ეკონომიკის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის

ერთობლივი ბრძანება №6-№18

1999 წლის 25 იანვარი

ქ. თბილისი

**საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსების,
ტერიტორიების ზონირებისა და სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-
სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასის განსაზღვრის მეთოდის
დამტკიცების შესახებ.**

„სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის მართვისა და განკარგვის შესახებ“ საქართველოს კანონით (მუხლი 12, პუნქტი 1) გათვალისწინებული დავალების შესასრულებლად, **ვბრძანებთ:**

დამტკიცდეს საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსების, ტერიტორიების ზონირებისა და სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასის განსაზღვრის თანდართული მეთოდისა.

ვ. პაპავა

დ. ონოფრიშვილი

1. საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2001 წლის 25/26 ივლისის ერთობლივი ბრძანება №94/170-სსმIII, №82,07.08.2001წ., მუხ.606

**საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსების,
ტერიტორიების ზონირებისა და სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-
სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასის ან წლიური საიჯარო ქირის
განსაზღვრის მეთოდისა**

*საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა
მინისტრის 2001 წლის 25/26 ივლისის ერთობლივი ბრძანება №94/170-სსმIII, №82,07.08.2001წ., მუხ.606*

თავი I

ზოგადი დებულებანი

მეთოდისა შედგენილია „სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის მართვისა და განკარგვის შესახებ“ და „ფიზიკური პირებისა და კერძო

სამართლის იურიდიული პირების სარგებლობაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის კერძო საკუთრებად გამოცხადების შესახებ“ საქართველოს კანონების საფუძველზე და მისი მოთხოვნების შესაბამისად.

მუხლი 1. სახელმწიფო მიწის ნორმატიული ფასის ან წლიური საიჯარო ქირის განსაზღვრისა და გადახდის წესი

1. საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსებსა და ტერიტორიულ ზონებს, სახელმწიფო მიწის ნორმატიულ ფასს ან წლიურ საიჯარო ქირას, რომელიც არ უნდა იყოს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 27-ე მუხლის შესაბამისად დადგენილ საბაზრო ღირებულებაზე ნაკლები, წელიწადში ერთხელ, არა უგვიანეს ყოველი წლის თებერვლისა ადგენს რაიონის, ქალაქის, რომელიც არ შედის რაიონის შემადგენლობაში, წარმომადგენლობითი ორგანო საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის და ფინანსთა სამინისტროების მიერ დამტკიცებული მეთოდის მიხედვით.

არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასი გამოიყენება სახელმწიფო მიწის კერძო საკუთრებაში გაცემაზე მოწყობილ კონკურსის ან აუქციონის დროს, როგორც საწყისი ფასი. მიწის ნორმატიული ფასის განსაზღვრის ერთ-ერთ კრიტერიუმად მიჩნეულია საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-6 კარის – „მიწის გადასახადის“ შესაბამისად არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ერთ კვადრატულ მეტრზე დადგენილი წლიური გადასახადის საბაზისო განაკვეთი – 0,24 ლარი და რაიონის, ქალაქის, რომელიც არ შედის რაიონის შემადგენლობაში წარმომადგენლობითი ორგანოს მიერ დადგენილი მარეგულირებელი კოეფიციენტი, რომლის მინიმალური ოდენობა უდრის 20-ს.

არასასოფლო – სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული წლიური საიჯარო ქირა გამოიყენება სახელმწიფო მიწის სარგებლობაში გაცემაზე მოწყობილ კონკურსის ან აუქციონის დროს როგორც საწყისი ნორმატიული წლიური საიჯარო ქირა. მიწის ნორმატიული საიჯარო ქირის განსაზღვრის კრიტერიუმად მიჩნეულია საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-6 კარის „მიწის გადასახადის“ შესაბამისად არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ერთ კვადრატულ მეტრზე დადგენილი გადასახადის საბაზისო განაკვეთი – 0,24 ლარი და რაიონის, ქალაქის, რომელიც არ შედის რაიონის შემადგენლობაში, წარმომადგენლობითი ორგანოს მიერ დადგენილი მარეგულირებელი კოეფიციენტი, რომლის მინიმალური ოდენობა უდრის 2-ს.

პირდაპირი წესით მიწის კერძო საკუთრებაში ან სარგებლობაში განკარგვის დროს მიწის ფასს ან წლიურ საიჯარო ქირას ადგენს რაიონის, ქალაქის, რომელიც არ შედის რაიონის შემადგენლობაში მმართველობის ორგანო წინა უახლოესი კონკურსის ან აუქციონის დროს ჩამოყალიბებული მიწის ფასის ან საიჯარო ქირის ოდენობის გათვალისწინებით, რომელიც არ უნდა იყოს დამტკიცებულ მიწის ნორმატიულ ფასზე ან საიჯარო ქირაზე ნაკლები.

2. საქართველოს ქალაქების, რაიონების მაკრომდებარეობის ინდექსები დგინდება დასახლებათა სოციალურ-ეკონომიკური და ბუნებრივი მახასიათებლების მიხედვით შემდეგი პარამეტრების საფუძველზე:

- ა) მოსახლეობის რაოდენობა;
- ბ) ადმინისტრაციული სტატუსი;
- გ) სამეურნეო და ფუნქციური პროფილი;
- დ) სიმაღლე ზღვის დონიდან;
- ე) სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურით უზრუნველყოფა;
- ვ) ადგილი განსახლების სისტემაში.

3. ქალაქებში, რაიონებში ზონების გამოყოფა ხდება ტერიტორიის შემდეგი პარამეტრების გათვალისწინებით:

- ა) საინჟინრო ინფრასტრუქტურა;
- ბ) სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურა;
- გ) სოციალური ინფრასტრუქტურა;
- დ) კეთილმოწყობა;
- ე) ბუნებრივ-ეკოლოგიური პირობები;
- ვ) პრესტიჟულობა.

4. მიწის ნაკვეთის ფასის გადახდა ხდება მიწის ნაკვეთის კერძო საკუთრებაში გადაცემის დამადასტურებელი საბუთის მიღებისთანავე, ხოლო წლიური საიჯარო ქირის – თანაბარწილად საანგარიშო წლის 15 აგვისტომდე და 15 ნოემბრამდე. იმ შემთხვევაში, როცა რაიონის, ქალაქის, რომელიც არ შედის რაიონის შემადგენლობაში, მმართველობის ორგანოს მიერ მიწის საფასურის გადახდა გათვალისწინებულია ნაწილ-ნაწილ, რომელიც არ უნდა აღემატებოდეს 5 წელს, გადასახდელი თანხა წლებში ნაწილდება თანაბრად. ამასთან, პირველი წლის გადასახდელ თანხას მყიდველი იხდის მიწის ნაკვეთის კერძო საკუთრებაში გადაცემის დამადასტურებელი საბუთის მიღებისთანავე, ხოლო შემდგომ წლებში განრიგით გადასახდელ თანხას, რომელიც გაანგარიშებული უნდა იქნეს დისკონტის მეთოდით, საანგარიშო წლის 1 ივნისამდე. ამავე მეთოდით გადაიანგარიშება იჯარის ხელშეკრულებით განსაზღვრული პირველი წლის შემდეგ მომდევნო წლების ვადადამდგარი წლიური საიჯარო ქირის ოდენობა;

მიწის ნაკვეთის ფასის ან საიჯარო ქირის დადგენილ ვადაში გადაუხდელობის შემთხვევაში მიწის ნაკვეთის ფასის ან საიჯარო ქირის გადასახდელი ვალდებულება გადაიხადოს ვადაზე გადაუხდელი თანხის 0,2 პროცენტი ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე, მიწის ნაკვეთის ფასის ან საიჯარო ქირის ვადის დადგენილი თარიღიდან მათი გადახდის თარიღამდე.

5. (ამოღებულია).

6. (ამოღებულია).

საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2001 წლის 25/26 ივლისის ერთობლივი ბრძანება №94/170-სსმIII, №82, 07.08.2001წ., მუხ. 606

თავი II

საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსების განსაზღვრისა და ტერიტორიული ზონების გამოყოფის მეთოდები

მუხლი 2

1. საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსი – I_{MG} დგინდება საქალაქო დასახლებული პუნქტებისა და დაბებისათვის 10000-ზე მეტი მცხოვრებით.

2. საქართველოს ქალაქების (რაიონების) მაკრომდებარეობის ინდექსი – I_{MG} განისაზღვრება დასახლებათა სოციალურ-ეკონომიკური და ბუნებრივი მახასიათებლების ცხრილის საფუძველზე (იხ.დანართი №1) ექვსი პარამეტრის მიხედვით:

- ა) მოსახლეობის რაოდენობა;
- ბ) ადმინისტრაციული სტატუსი;
- გ) სამეურნეო და ფუნქციური პროფილი;
- დ) სიმაღლე ზღვის დონიდან;
- ე) სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურით უზრუნველყოფა;
- ვ) ადგილი განსახლების სისტემაში.

I_{MG} - ის დადგენა ხდება შემდეგი ფორმულის მიხედვით:

$$I_{MG} = \frac{\sum P_j}{P_{max}}$$

$\sum P_j$ – არის j-ური ქალაქის (რაიონის) მიერ მოგროვილი ბალების ჯამი.

P_{max} – ბალების ჯამის მაქსიმუმი (ცხრილის მიხედვით – 60)

შენიშვნა: საქართველოს ქალაქებისათვის (რაიონებისათვის I_{MG} გაანგარიშების ცხრილი იხ. დანართი №2-ში

3. ქალაქებში (რაიონებში) ტერიტორიული ზონების გამოყოფა და ლოკალური ტერიტორიული ინდექსის – I_{TL} განსაზღვრა ხდება ტერიტორიის შემდეგი პარამეტრების (კრიტერიუმების) გათვალისწინებით:

- ა) საინჟინრო ინფრასტრუქტურა;
- ბ) სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურა;
- გ) სოციალური ინფრასტრუქტურა;
- დ) კეთილმოწყობა;
- ე) ბუნებრივ-ეკოლოგიური პირობები;
- ვ) პრესტიჟულობა.

4. ქალაქებში (რაიონებში) ზონირების ჩატარება ხდება შემდეგი პრინციპით:

ა) თბილისსა და იმ ქალაქებში, რომელთა მოსახლეობა აღემატება 50 ათასს (იხ. დანართი №3), ზონირება ორსაფეხურიანია. თავდაპირველად გამოიყოფა სამი ძირითადი ზონა – ცენტრალური, შუალედური და პერიფერიული. მეორე ეტაპზე (საფეხურზე) ძირითად ზონებში დგინდება ქვეზონები (ტერიტორიულ-სტრუქტურული ერთეულები);

ბ) ქალაქებში (რაიონებში) 10 ათასიდან 50 ათასამდე მცხოვრებით (იხ. დანართი №3) ზონირება ერთსაფეხურიანია. გამოიყოფა სამი ზონა – ცენტრალური, შუალედური და პერიფერიული;

გ) ქალაქებში (რაიონებში), რომელთა მოსახლეობა არ აღემატება 10 ათასს, ზონირება არ არის რეკომენდებული.

შენიშვნა: მე-3 პუნქტში შემავალ ქალაქებში ზონირების ჩატარების შემთხვევაში გამოიყენება მე-2 პუნქტში შემავალი ქალაქებისათვის დადგენილი პრინციპი, ე.ი. ერთსაფეხურიანი ზონირება სამი ზონის გამოყოფით.

5. ქალაქებში (რაიონებში);, რომლებიც ექვემდებარებიან ზონებად დაყოფას, I_{TL} – ლოკალური ტერიტორიული ინდექსის მნიშვნელობის დადგენა ხდება შემდეგი წესით:

- ა) ყველა ქალაქის შუალედურ ზონაში $I_{TL} = 1,0$;
- ბ) ქ. თბილისში I_{TL} მნიშვნელობის დიფერენციაცია ზონების და ქვეზონების მიხედვით ხდება 0,5-დან (პერიფერიული არეალები) 1,5-ის (ცენტრალური არეალები) ფარგლებში;
- გ) ქალაქებში (რაიონებში) 50 ათასიდან 1 მლნ. მოსახლეობამდე (ორსაფეხურიანი ზონირება) I_{TL} მნიშვნელობის დიფერენციაცია ზონებისა და ქვეზონების მიხედვით ხდება 0,7-დან (პერიფერიული არეალები) 1,3 - ის (ცენტრალური არეალები) ფარგლებში;
- დ) ქალაქებში (რაიონებში) 10 ათასიდან 50 ათას მცხოვრებამდე (ერთსაფეხურიანი ზონირება) I_{TL} მნიშვნელობის დიფერენციაცია ზონების მიხედვით ხდება 0,8-დან (პერიფერიული ზონა) 1,2-ის (ცენტრალური ზონა) ფარგლებში;

ე) ქალაქებში (რაიონებში) 10 ათასზე ნაკლები მოსახლეობით I_{TL} მნიშვნელობის დიფერენციაცია ზონების მიხედვით არ არის რეკომენდებული და მთელს ტერიტორიაზე I_{TL} = 1,0;

შენიშვნა: ქალაქებში (რაიონებში) 10 ათასზე ნაკლები მოსახლეობით, ზონების გამოყოფის შემთხვევაში ძალაშია „ა“ პუნქტით გათვალისწინებული წესი, ხოლო I_{TL} მნიშვნელობების დიფერენციაცია ზონების მიხედვით ხდება 0,9-დან (პერიფერიული ზონა) 1,1-ის (ცენტრალური ზონა) ფარგლებში.

თავი III

სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასის ან წლიური საიჯარო ქირა (ან ქირის) განსაზღვრის მეთოდიკა

საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2001 წლის 25/26 ივლისის ერთობლივი ბრძანება №94/170-სსმIII, №82, 07.08.2001წ., მუხ. 606

მუხლი 3

1. საქართველოს ქალაქებში (რაიონებში) სახელმწიფო საკუთრებაში არსებული არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასი ან წლიური საიჯარო ქირა (ან ქირის) 1 კვ.მ მიწის ფართობისათვის იანგარიშება შემდეგი ფორმულით:

$$C_N = I_{MG} \times I_{TL} \times C \times K$$

სადაც:

C_N – არის ერთი კვადრატული მეტრი არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასი.

I_{MG} – არის შესაბამისი ქალაქის (რაიონის) მაკრომდებარეობის ინდექსი და მისი სიდიდეები მოცემულია დანართ №1-ში.

I_{TL} – არის ლოკალური ტერიტორიული ინდექსი და მისი განსაზღვრა ხდება შესაბამისი ქალაქის (რაიონის) ადგილობრივი მმართველობის ორგანოს მიერ ტერიტორიული ზონირების საფუძველზე მეთოდიკის მეორე თავის შესაბამისად.

C – არის საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მე-6 კარის – „მიწის გადასახადის“ შესაბამისად არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ერთ კვადრატულ მეტრზე დადგენილი საბაზისო განაკვეთი და მისი მნიშვნელობა ტოლია 0,24 ლარის.

K – არის შესაბამისი ქალაქის (რაიონის) ადგილობრივი მმართველობის ორგანოს მიერ დადგენილი მიწის ნორმატიული ფასის მარეგულირებელი კოეფიციენტი, რომელთა მინიმალური ოდენობა უდრის, შესაბამისად, 20-ს და 2-ს.

2. დაბა-სოფლებში არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასი განისაზღვრება შესაბამისი ქალაქის (რაიონული ცენტრის) შუალედური ზონისათვის დადგენილი მიწის ნორმატიული ფასის ან წლიური საიჯარო ქირა (ან ქირის) 50 პროცენტით.

3. დასახლებათა შორის არეალებში არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნორმატიული ფასი განისაზღვრება შესაბამისი ქალაქის (რაიონული ცენტრის) შუალედური ზონისათვის დადგენილი მიწის ნორმატიული ფასის ან წლიური საიჯარო ქირა (ან ქირის)

25 პროცენტით (ე.ი. შესაბამისი რაიონის დაბა-სოფლებისათვის დადგენილი მიწის ნორმატიული ფასის 50%-ით).

საქართველოს ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2001 წლის 25/26 ივლისის ერთობლივი ბრძანება №94/170-სსმIII, №82, 07.08.2001წ., მუხ. 606

დანართი 1

დასახლებათა სოციალურ-ეკონომიკური და ბუნებრივი მახასიათებლები

N	P1. მოსახლეობის რაოდენობა	ბალები
1	1000000 - ზე მეტი	10
2	500000- დან 1000000 - მდე	9
3	250000- დან 500000 - მდე	8
4	100000- დან 250000- მდე	7
5	50000 - დან 100000 - მდე	6
6	20000 - დან 50000 -მდე	5
7	10000 - დან 20 000 - მდე	4
8	10 000 - მდე	3
		2
		1

N	P2. ადმინისტრაციული სისტემა	ბალები
1	დედაქალაქი	10
		9
		8
2	ავტონომიური რესპუბლიკის ცენტრი	7
3	სამხარეო ცენტრი	6
4	განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონე	5
5	რაიონული ცენტრი	4
6	რაიონული მნიშვნელობის ქალაქი	3
		2
		1

N	P3. სამეურნეო და ფუნქციური პროფილი	ბალები
1	პოლიფუნქციური ცენტრი (თბილისი)	10
2	სატრანსპორტო ცენტრი (ფოთი)	9
3	ისტორიული	8
4	მრავალფუნქციური ქალაქი	7
5	საკურორტო-რეკრეაციული	6
6	სატრანსპორტო - საკვანძო	5
7	სამრეწველო	4
8	სამრეწველო(მძიმე მრეწვ.)	3
		2
9	სასოფლო-სამეურნეო წარმოება	1

N	P4. სიმაღლე ზღვის დონიდან	ბალები
		10
		9
1	0 მ-დან 500 მ-მდე	8
2	500 მ-დან 1000 მ-მდე	7
		6
		5
3	1000 მ-დან 1500 მ-მდე	4
		3

4	1500 მ-ზე მეტი	2
		1

N	P5. სატრანსპორტო ინფრასტრუქტურით უზრუნველყოფა	ბალები
1	აეროპორტის არსებობა (საერთაშორისო)	10
		9
2	საზღვაო პორტის არსებობა(საერთაშორისო)	8
3	„ტრასეკას“ 10 კმ ზოლში მდებარეობა	7
		6
4	„ტრასეკას“ 50 კმ ზოლში მდებარეობა	5
		4
		3
		2
5	დანარჩენი დასახელებები	1

N	P6. ადგილი განსახლების სისტემაში	ბალები
1	მსხვილი სისტემის ბირთვი	10
		9
2	დიდი სისტემის ბირთვი	8
3	მსხვილი სისტემის ელემენტი	7
4	მცირე სისტემის ბირთვი	6
5	დიდი სისტემის ელემენტი	5
		4
6	მცირე სისტემის ელემენტი	3
		2
7	ცალკე დასახელება	1

დანართი N2

საქართველოს ქალაქებისათვის მაკრომდებარეობის ინდექსის I_{mg} გაანგარიშების ცხრილი

ქალაქი/დაბა	P1	P2	P3	P4	P5	P6	S Pj	Pmax	$\frac{SPj}{Pmax}$
აბაშა	3	4	1	8	7	5	28	60	0,47
ადიგენი	3	4	1	4	1	3	16	60	0,27
ამბროლა-ური	3	6	1	7	1	1	19	60	0,32
ასპინძა	3	4	1	4	1	3	16	60	0,27
ახალგორი	3	4	1	7	1	1	17	60	0,28
ახალი ათონი	3	3	6	8	5	3	28	60	0,47
ახალქალაქი	4	4	1	2	1	6	18	60	0,3
ახალციხე	5	6	5	4	1	6	27	60	0,45
ახმეტა	4	4	1	7	1	1	18	60	0,3

ბათუმი	7	7	7	8	8	8	45	60	0,75
ბაღდათი	3	4	1	8	5	3	24	60	0,45
ბიჭვინთა	4	3	6	8	5	5	31	60	0,52
ბოლნისი	4	4	1	7	1	6	23	60	0,38
ბორჯომი	5	4	6	7	5	6	33	60	0,55
გაგრა	5	4	6	8	5	6	34	60	0,57
გალი	4	4	1	8	5	6	28	60	0,47
გარდაბანი	4	4	3	8	7	5	31	60	0,52
გორი	6	6	7	7	7	6	39	60	0,65
გუდაუთა	4	4	1	8	5	3	25	60	0,42
გულრიფში	4	4	1	8	5	3	25	60	0,42
გურჯაანი	4	4	4	8	1	6	27	60	0,45
დედოფლისწყარო	4	4	1	7	1	1	18	60	0,3
დმანისი	3	4	1	4	1	1	14	60	0,23
დუშეთი	3	4	1	7	1	5	21	60	0,35
ვალე	3	3	3	4	1	3	17	60	0,28
ვანი	3	4	1	8	5	1	22	60	0,37
ზესტაფონი	5	4	3	8	7	6	33	60	0,55
ზუგდიდი	6	6	7	8	5	6	38	60	0,63
თბილისი	10	10	10	8	10	10	58	60	1,0
თეთრი წყარო	3	4	1	4	1	1	14	60	0,23
თელავი	5	6	7	7	1	6	32	60	0,53
თერჯოლა	3	4	1	8	5	5	26	60	0,43
თიანეთი	3	4	1	4	1	1	14	60	0,23
კასპი	4	4	3	7	5	5	28	60	0,47
ლაგოდეხი	3	4	1	8	1	1	18	60	0,3
ლანჩხუთი	4	4	1	8	5	1	23	60	0,38
ლენტეხი	3	4	1	7	1	1	17	60	0,28
მარნეული	5	4	3	8	5	6	31	60	0,52
მარტვილი	3	4	1	8	5	3	24	60	0,4
მესტია	3	4	1	3	1	1	13	60	0,22
მცხეთა	4	4	8	8	7	7	38	60	0,63
ნინოწმინდა	3	4	3	2	1	1	14	60	0,23
ოზურგეთი	5	6	1	8	5	6	31	60	0,52
ონი	3	4	1	7	1	1	17	60	0,28
ოჩამჩირე	5	4	1	8	5	6	29	60	0,48
რუსთავი	7	6	7	8	7	7	42	60	0,7
საგარეჯო	4	4	1	7	1	1	18	60	0,3
სამტრედია	5	4	5	8	7	6	35	60	0,58
საჩხერე	3	4	1	8	1	3	20	60	0,33
სენაკი	5	4	5	8	7	6	35	60	0,58
სიღნაღი	3	4	1	7	1	1	17	60	0,28
სოხუმი	7	7	7	8	8	8	45	60	0,75
სურამი*	4	3	1	7	7	3	25	60	0,42
ტყვარჩელი	5	5	3	8	1	3	25	60	0,42
ტყიბული	5	5	3	7	5	1	26	60	0,43
ფოთი	6	5	9	8	8	6	42	60	0,7
ქარელი	3	4	1	7	7	3	25	60	0,42
ქედა	3	4	1	8	1	6	23	60	0,38
ქობულეთი	5	4	6	8	7	5	35	60	0,58
ქუთაისი	7	6	8	8	7	8	44	60	0,73
ყაზბეგი	3	4	1	2	1	1	12	60	0,2

ყვარელი	4	4	1	8	1	1	19	60	0,32
შუახევი	3	4	1	7	1	6	22	60	0,37
ჩოხატაური	3	4	1	8	1	1	18	60	0,3
ჩხოროწყუ	3	4	1	8	1	1	18	60	0,3
ცაგერი	3	4	1	8	1	1	18	60	0,3
ცხინვალი	5	6	1	7	1	6	26	60	0,43
წალენჯიხა	3	4	1	8	5	1	22	60	0,37
წალკა	3	4	1	4	1	1	14	60	0,23
წნორი	3	3	1	8	1	1	17	60	0,28
წყალტუბო	5	5	6	8	5	5	34	60	0,67
ჭიათურა	5	5	3	8	5	5	31	60	0,52
ხარაგაული	3	4	1	8	5	1	22	60	0,37
ხაშური	5	4	5	7	7	6	34	60	0,57
ხელვაჩაური	3	4	1	8	1	6	23	60	0,38
ხოზი	3	4	1	8	7	3	26	60	0,43
ხონი	4	4	1	8	5	3	25	60	0,42
ხულო	3	4	1	7	1	6	22	60	0,37
ჯავა	3	4	1	4	1	6	19	60	0,32

* დაბა სურამი ცხრილში შეტანილია იმ ნიშნით, რომ მისი მოსახლეობის რაოდენობა აღემატება 10000 მცხოვრებს.

დანართი №3

საქართველოს ქალაქების დაჯგუფება

ხალხმრავლობის მიხედვით

1.000.000

თბილისი

50.000 – 1.000.000

ქუთაისი, რუსთავი, ბათუმი, სოხუმი, ზუგდიდი, გორი, ფოთი.

10.000-50.000

ახალქალაქი, ბოლნისი, ბორჯომი, გალი, გარდაბანი, გუდაუთა, გურჯაანი, თელავი, კასპი, მარნეული, ოჩამჩირე, ოზურგეთი, საგარეჯო, სენაკი, ტყვარჩელი, ქობულეთი, ყვარელი, ცხინვალი, ხაშური, ხელვაჩაური.

10.000

აბაშა, ადიგენი, ამბროლაური, ახალგორი, ასპინძა, ახალი ათონი, ახალციხე, ახმეტა, ბაღდათი, ბიჭვინთა, გაგრა, გულრიფში, დედოფლისწყარო, დმანისი, დუშეთი, ვალე, ვანი, ზესტაფონი, თეთრიწყარო, თერჯოლა, თიანეთი, ლაგოდეხი, ლანჩხუთი, ლენტეხი, მარტვილი, მესტია, მცხეთა, ნინოწმინდა, ონი, სამტრედია, საჩხერე, სიღნაღი, სურამი, ტყიბული, ქარელი, ქედა, ყაზბეგი, შუახევი, ჩოხატაური, ჩხოროწყუ, ცაგერი, წყალტუბო, წალენჯიხა, წალკა, წნორი, ჭიათურა, ხარაგაული, ხობი, ხონი, ხულო, ჯავა.

